

ГОСТОЛЮБИВИТЕ МРАВКИ

chitanka.info

През една тежка и студена зима почти всичко замръзнало. Животните се скрили в дупките си, не смеели и носа си да покажат навън. Няколко храна: сняг, студ и глад навред покривали земята. Само мравките били добре: къщата им била топла и пълна с храна. Един ден лисицата излязла от дупката си и отишла при мравките. Почукала на вратата:

— Сестрици мили, мравчици, отворете ми. Измръзнах и умирам от глад.

Мравките се скупчили на вратата:

— Не можем да те приберем, Кума-лисо — отговорила най-старата от тях. — Ще ни стъпкаш, ще ни изядеш храницата, дето лятос я събирахме.

Приплакала Кума-лиса:

— Моля ти се, бабо мравке, отвори ми, спаси ме, ще загина! Само ти можеш да ме стоплиш и нахраниш, моля ти се!

Старата мравка поогледала малкото и топло жилище, пък била и с добро сърце, няколко как да остави лисицата да умре в студа и отворила вратата на мравуняка.

Зарадвали се мравките на гостенката. Всяка от тях донесла да сложи по нещо за хапване и нагостили лисицата. Тъкмо тя се постоплила и нахранила, и на вратата пак се почукало:

— Кой е? Кой идва в тоя студен ден? — попитала старата мравка.

— Бабо мравке, аз съм, щурчо! Пусни ме да се стопля, замръзнах. Храна не ти искам. Ще се стопля, ще ви повесея с песните си и ще си отида.

— Добре, щурчо, щом си сит, ела! — рекла мравката. — Да се стоплиш може, но храна не мога да ти дам, защото моята челяд ще гладува, а добре се е трудила през цялото лято.

Влязъл и щурча и като видял лисицата, уплашил се. Те не се обичали много. Лисицата често му се заканвала с лакомите си очи. Щурчо седнал зад вратата и тихичко се свил. А лисицата, щом го видяла, рекла:

— О, щурчо, добре дошъл! Тъкмо се чудех, като как ще живея тук с тия мълчаливи мравки. Те ни знаят да пеят, ни да свирят, живеят като в гроб. Я извади свирката си, та малко да ни поразвеселиш.

Щурчо няколко какво да прави, извадил тамбурата и засвирил. Лисицата станала да играе хоро. Почнала да подскача и да шета из

малката мравешка къща, да тъпче мравчиците, защото те нямало къде да се скрият и да отстъпят място за хоро. Играла Кума-лиса, тъпкала мравките, които я нахранили и й дали подслон, докато избила почти целия мравуняк. А щурчо все свирел и свирел. Не смеел да запре и да си поеме дъх, защото лисицата веднага ще го налапа.

По някое време лисицата се изморила от хорото и седнала да си отпочине, а щурчо тихичко се измъкнал. Лисицата, като се поразвъртяла и огледала тясното жилище, разбрала, че щурчо е избягал, и се спуснала да го гони. Малкото останали живи мравки лежали болни, защото лисицата счупила краката им. Едва се домъкнали до вратата, залостили я здраво и вече не пускали гости.

Оттогава краката на мравките са останали криви — лисицата ги счупила през тази страшна зима, когато отишла при тях за храна и подслон.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.